

(Kort bemærkning).

Anders Samuelsen (RV):

Jeg tror, at der til tider kommer den misforståelse frem i debatten, at det dér med, at et forslag er ideologisk, skulle være noget negativt. Det er faktisk meget, meget positivt at behandle et så ideologisk forslag som det her i dag, fordi det gør, at det bliver meget, meget nemmere at se forskel på partierne.

Det er meget rart at vide, hvor det er, man præcis har Venstre, og det kommer faktisk meget tydeligt til udtryk i et sådant asocialt forslag som det her. Det gør faktisk også, at muligheden for at få Venstre ned på en sådan lidt mere naturlig størrelse stiger. Så lad os bare få mere af den slags.

Kl. 16.35

Jeg har kun ét konkret spørgsmål til skatteministeren:

Kan skatteministeren fortælle Folketinget, hvorvidt der bliver uddannet én eneste ekstra læge med det her forslag? Kommer der mere kapacitet med det her forslag?

(Kort bemærkning).

Jens Peter Vernerisen (S):

Når vi nu kender Dansk Industris synspunkt fra dengang, vi behandlede spørgsmålet om alkoholafvænnning, hvor Dansk Industri var meget imod, at forslaget skulle være et tilbud til alle i virksomheden, tror skatteministeren så, hvis vi tager en virksomhed som Vald. Birns Jernstøberi med 500 ansatte ude i støberiet og en ledelse, at det bliver disse folk ude i støberiet, der får den mulighed, når man i øvrigt kan få andre folk ind udefra, som får den samme uddannelse? Tror ministeren virkelig på det, når man ser på det, som Dansk Industri skriver i sin henvendelse til skatteministeren?

Så må jeg også spørge: Skatteministeren sagde, at det forslag, vi kom med, var et ideologisk forslag, men er det, som skatteministeren foreslår, ikke meget, meget ideologisk, nemlig at de eneste, som skal være omfattet, er dem, som virksomheden udvælger? Er det ikke det, der udgør forskellen mellem Venstre og De Konservative og så den anden side af Folketingssalen?

Det tror jeg faktisk at skatteministeren bliver nødt til at indrømme.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Apropos ideologiske forslag, så har vi jo ikke fået nogen forklaring på, hvad der er sket, siden

Venstre og De Konservative den 3. oktober afvigte år fremsatte beslutningsforslag nr. B 9, et forslag om styrkelse af virksomhedernes sociale ansvar gennem skattefrihed for arbejdsgiverbetalte ydelser til hjerte-, kraft- og rygoperationer.

Der står i bemærkningerne:

»Da dette forslag skal ses som er forbedring af den generelle velfærd, er det vigtigt at betone, at den konkrete udformning af ordningen grundlæggende skal bygge på de samme principper som det nuværende velfærdssystem. Det vil sige, at princippet om lighed i ordningen er helt essentielt. Arbejdsgiverne kan ikke dele virksomhedens ansatte op i et A- og B-hold, således at kun enkelte medarbejdere omfattes af ordningen. Ordningen på den enkelte arbejdsplads skal således omfatte alle medarbejdere eller ingen.«

Det mente Venstre og De Konservative i oktober måned.

Skatteministeren (Svend Erik Hovmand):

Nu brugte vi jo ordet ideologi. Så faldt det mig ind, da jeg hørte kritikken af forslaget – og det er sådan set mere møntet på kritikerne end på nogen andre – at jeg sådan forsøgte at sige, at jeg selvfølgelig accepterer, at nogle har en ideologisk indgangsvinkel til dette her, men i mit svar startede jeg faktisk med at understrege, at hvis vi nu lægger dette ideologiske væk og prøver at se på, hvordan udviklingen rent faktisk har været, så er det ikke sikkert, at vi ville kunne få en så ideologisk engageret diskussion, som man ellers ville kunne få.

For i virkeligheden er det, som er kernen i de indlæg, der nu har været – og jeg skal ikke forlænge denne her debat, men bare svare på det, som jeg ser som kernen i det, der har været af indlæg – at det efter nogles opfattelse er helt forkert at hjælpe nogle, hvis ikke man kan hjælpe alle. Hvis ikke man kan hjælpe alle, skal vi hellere lade være med at hjælpe nogen. Og hvis det er indstillingen, er der selvfølgelig en forskel på de holdninger, som har været præsenteret her i dag.

Kl. 16.40

Nu tror jeg ikke, vi behøver – og skal slet ikke – tale os længere fra hinanden end højest nødvendigt. Jeg føler mig i virkeligheden overbevist om, at vi med en portion sund fornuft og en fordragelig snak i udvalget vil kunne finde et fornuftigt resultat, og derfor kan jeg heller ikke foruddiskontere, hvordan det endelige resultat vil blive. Men jeg betragter den debat, som vi har